

สิริวิภา เหลืองแสงทอง. (2547). สมาชิกประชาคมหมู่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติด
อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา).
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. คณะกรรมการ
ควบคุม : ดร.นิยม บุญพิงค์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราณี นิลเหม

การศึกษาวิจัยเรื่อง สมาชิกประชาคมหมู่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติด อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับการแก้ไขปัญหา
เสพติดของสมาชิกประชาคมหมู่บ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 2) เพื่อศึกษา
เปรียบเทียบความแตกต่างคุณลักษณะของสมาชิกประชาคมหมู่บ้านกับการแก้ไขปัญหาเสพติด
อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สมาชิกกลุ่มประชาคมหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการประชาคมหมู่บ้านด้านยาเสพติด
จำนวน 248 คน โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และทดสอบสถิติอนุมาน โดย t-test และ F -test

ผลการศึกษา พบว่า

สมาชิกประชาคมหมู่บ้าน จำนวน 248 คน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเพศชาย 141 คน
เป็นเพศหญิง 107 คน มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างมี
รายได้โดยไม่หักค่าใช้จ่ายต่อเดือนระหว่าง 3,000 – 7,000 บาท ตำแหน่งในกลุ่มประชาคม
ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน คือกลุ่มสตรีและกองทุนหมู่บ้าน และกลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่มีจิตสำนึกสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง

การแก้ไขปัญหาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สมาชิกประชาคมหมู่บ้านมีการแก้ไข
ปัญหาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง โดยสมาชิกประชาคมหมู่บ้านมีการแก้ไขปัญหาเสพติด
ในด้านการป้องกันยาเสพติดมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ รายได้ และจิต
สำนึกสาธารณะที่ต่างกันจะมีการแก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
ส่วนตัวแปร การศึกษา และตำแหน่งในกลุ่มประชาคมที่ต่างกันจะมีการแก้ไขปัญหาเสพติดไม่
แตกต่างกัน

Sirivipa Luangsaengthong. (2004). Drug Narcotic problem solving by a member of civil society at Bangpakong district Chacheongsao province. Master thesis, M.A. (Social Science for development). Bangkok: Graduate School, Rajabhat Chandrakasem University. Advisor Committee: Dr.Niyom Boonphicom, Asst Prof. Pranee Nilhem.

The purposes of this study were to study the level of drug problem solution of community village at Bangpakong district, Chacheongsao province and to compare the difference of the member of civil society's characteristics with the drug problem solution at Bangpakong district.

This study was quantitative research study. The questionnaire were used as instrument to acquire the respondents of the village community members associated with village community drug campaign based on the data of 248 respondents by used descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation for analyzing information and hypothesis testing by t – test and F – test.

The results of the study were as follows :

A number of the members of civil society were 248, 141 males and 107 females. Their ages were between 26 – 35 years old with the high school degree level of education. This sampling group had the income without deducting any expenditures between 3,000 – 7,000 baht per month. Most of the positions of a village community group were the activity member group in the village which were female group and village fund group. Furthermore, the majority of sampling group had the public appreciative opinion in moderate level.

The drug problem solution of the sampling group was found that the members of civil society had drug problem solution in the moderate level. The community village had solved the drug problem by preventing the drug in most of the time. In hypothesis testing : sex, age, income and the difference in public consciousness had the difference in drug problem solving methods significantly different at 0.05 level. However, the difference in education and position in civil society normally had the same drug problem solving.